

## KRISTUS KUNINGA SUURPÜHA B AASTAL

(Esimene lugemine Tn 7:2a.13b-14)

Lugemine prohvet Taanieli raamatust:

Mina, Taaniel, nägin öises nägemuses: ja vaata, taeva pilvedega tuli keegi, kes oli Inimesepoja sarnane. Ta tuli elatanu juurde ning viidi tema ette. Ja tema kätte anti valitsemine, au ja Kuningriik. Kõik rahvad, hõimud ja keeled teenisid teda. Tema valitsemine on igavene valitsemine, mis ei lõpe. Ning tema kuningriik ei kao. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 93:1. 2-3. 4-5 R:1a)

R: Issand on kirkuse kuningas.

Issand on kuningas, kirkusega on ta rüütatud.

Issand on rüütatud, võimusega võötatud.

Tema on kinnitanud maailma

nii, et see ei vangu.

R:

Sinu aujärg on kindel muistsest ajast,

sina oled igavesest ajast.

Jõed tõstsid oma häält, jõed tõstsid võimukalt oma häält,

jõed tõstsid oma kohina.

R:

Ülevam kui paljude vete kohin,

võimsam kui meremüha on Issand ülal kõrges.

Sinu seadused on kindlad ja uskumist väärt,

Issand, sinu kojas on pühadus igaveseks ajaks.

R:

(Teine lugemine Ilm 1:5b-8)

Lugemine püha apostel Johannese ilmutuse raamatust:

Jeesus Kristus on ustav tunnistaja, esmasündinu surnute seast, maa kuningate valitseja. Tema armastab meid ja on lunastanud meie patud oma vere läbi. Tema on teinud meid kuningateks ja preestriteks Jumala, oma Isa ees. Temale olgu kirkus ja võimus igavesest ajast igavesti. Aamen. Vaata, ta tuleb taeva pilvedega ja kõikide silmad saavad teda näha, ka nende silmad, kes tema läbi torkasid, ning kõik rahvad maa peal nutavad tema pärast. Jah, aamen. Mina olen alfa ja oomega, ütleb Issand – Jumal, kes on ja kes tuleb – Kõigeväeline.  
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 11:9.10)

Halleluuja. Kiidetud olgu, kes tuleb Issanda nimel,  
kiidetud olgu meie esiisa Taaveti kuningriik. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 18:33b-37)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal küsis Pilaatus Jeesuse käest: “Kas sina oled juutide kuningas?” Jeesus vastas: “Kas sa ütled seda omast peast või on seda sulle keegi minu kohta öelnud?” Pilaatus kostis vastuseks: “Kas olen mina siis juut? Sinu oma rahvas ja ülempreestrid on sind andnud minu kätte. Mida oled sa teinud?” Jeesus ütles: “Minu kuningriik ei ole sellest maailmast. Kui mu kuningriik sellest maailmast oleks, küll siis mu sulased oleksid võidelnud, et mind ei oleks antud juutide kätte. Aga minu kuningriik ei ole sellest maailmast.” Pilaatus ütles: “Ja siiski, kas sa oled kuningas?” Jeesus vastas: “Need on sinu sõnad, et ma olen kuningas. Selle jaoks ma olengi sündinud ja tulnud maailma, et tõest tunnistada. Ja igaüks, kes on tõe seest, see kuulab minu häält.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ma usun, et iga inimene on puhkusereisi ajal hotellitoas ärganud väikese ehmatusega. Kus ma olen? Tavaliselt ärgatakse ju kodus oma voodis, kuid äkki avaneb silmadele hoopis teine vaatepilt kui harjunud ümbruses. Alles hetke pärast hakkab meelde tulema, et oleme puhkusel, ja ehmatus asendub siis rahulolu ja väikese põnevusega, mida eesootav päev meile meeldivat tuua võiks. Veel suurem ehmatus ootab meid aga ärgates haiglas või arestikambris. Just siis, kui magus unenägu oli meid kandnud armsale lapsepõlvemaale, on äkki meie ümber võõras ja ähvardav maailm.

Kunagi peame aga uinuma maise elu jaoks ja ärkama igavikku, ning siis sõltub see meie tegudest siin maailmas, kas meie ärkamine saab olema meeldiv või mitte.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kui me õppisime koolis ajalugu, siis kuulsime, et veel paari sajandi eest valitsesid kogu maailmas kuningad, keisrid ja imperaatorid – kuidas keegi ennast nimetada suvatses. Nii mõnegi valitseja nime taga leiame epiteedi “suur”. Mis tegi siis ühe kuninga ajaloo ees suureks? Otsime siia juurde paar näidet. Aleksander Suur, Karl Suur, Friedrich Suur, Peeter Suur... Ah, et millega nad siis selle aunime ära teenisid. Väga lihtne: nad pidasid veriseid sõdu edukamalt kui teised kuningad. Lahinguväljadel surid sõdurid – nii pealetungijad kui kaitsjad, nii omad kui võõrad... Sõjaväed röövisid paljaks nende teele jäänud külad ja linnad, võitja sai kaotaja maavaldused endale, ta tappis maha kohalikud võimukandjad ja asendas need enda soosikutega. Lihtrahva jaoks oli aga lõpuks ükskõik, kellele alluda tuli – nende jaoks oli peaasi, et laastav sõda sai läbi. Niikuinii tuli andamit anda ja makse maksta hoolimata sellest, kas valitseja andis maa talupojale päriseks või rendile, ning kahtlemata ei tohi ka alahinnata kõigi nende väikeste ametnike ja jupijumalate loomingulisust, kes ülemvalitsejatele kogutud maksude kõrvalproduktina ise rikkaks saada tahtsid. Nii palju siis maistest kuningatest ja nende “suur” olemisest.

Selle tähelepaneku valgusel näeme ehk natuke teistmoodi ka vastust, mille Jeesus andis Pilaatusele, kui too küsis: “Kas sina oled juutide kuningas.” Jeesus vastas: “Need on sinu sõnad... nii ütled sina...” – see tähendab: Pilatuse oletus on sellise inimese arvamus, kelle kujutlusvõime on piiratud vaid maise võimuga. Sellest vestlusest selgub, kui vastumeelselt nõustub Jeesus kuninga tiitliga ja rõhutab, et tema on teisest maailmast; teda tuleb teenida ja austada hoopis teistel põhjustel kui maiseid kuningaid.

Armsad õed ja vennad, kui Jumal oleks ilmutanud end sõjaka kuningana, siis järelikult peaks tema kui kõige oleva looja võitlema omaenda loodu vastu. Võrdset vastast tal ju olla ei saa, ja milleks peakski. Ning kui ta andis oma Poja, kes saabus Jeruusalemma rahutoojana – mitte sõjaratsu, vaid tasase emaesli seljas –, siis andis Jumal ka sellega mõista, et tema riigis on esiplaanil hoopis teised väärtused kui maa peal.

Jah, muidugi, inimene siin maailmas päriselt ilma enesekaitseta ei saa, ja vahel tuleb ka ründavale vägivallale tegusalt vastu astuda. Öeldakse isegi, et parim kaitse on rünnak – ja enamasti mõistavadki ründajad oma pealetungi ennetava enesekaitsetena. Kuningad on alati teadnud, et kui nende impeerium ei suurene, siis hakkab see kohe vähenema. Kuid kõigest sellest ei tohi me end siiski eksitada lasta. Õndsaks saab inimene üksikisikuna, ja maine riik ongi selle jaoks, et selgitada

välja, kas me oleme väärt saama taevariigi kodanikeks, taevase kuniga alamateks. Aamen.